

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดขอนแก่น

เรื่อง

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย
การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

กองการเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดขอนแก่น
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ
การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระ ในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความเหมาะสมของท้องถิ่น และให้มีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนเอง เพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนได้โดยตรงประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่และดำเนินการในการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้สอดคล้องกับความต้องการ และความเหมาะสมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ประกาศนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมาตรา ๒๙ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดขอนแก่น ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๔ ให้ประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๑ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๒ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๓ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ ๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดุสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ข้อ ๘ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องรักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๙ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทียกให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้ปฏิบัติบังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่ง หรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ ๑๑ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๒ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบ และแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๓ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงหรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ ๑๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่เป็นการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในทางหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ ๑๘ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติก้าว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติก้าวอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๐ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ให้กระทำโดยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจ หรือการอื่นใดอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติจิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ให้กระทำโดยการเอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามสมควรแก่กรณีได้

เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยให้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้ และตามส่วนที่ ๑ ของหมวด ๒ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

ข้อ ๒๑ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่กำหนดในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดวินัยจักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

ข้อ ๒๒ การลงโทษข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ทำเป็นคำสั่ง วิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๔ ของหมวด ๒

หมวด ๒

การสอบสวนและการลงโทษทางวินัย

ส่วนที่ ๑

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๒๓ การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรมโดยไม่ชักช้า และต้องแจ้ง

ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุข้อพยานก็ได้ และต้องให้อีกโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธินำพยานความหรือที่ปรึกษาเข้าฟังการชี้แจงหรือการให้ปากคำของตนได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควร

การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามวรรคสอง ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามลำดับชั้น เป็นผู้มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ได้บังคับบัญชาได้ โดยผู้ที่ได้รับมอบหมายดังกล่าวต้องเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าผู้ที่ถูกดำเนินการทางวินัย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน เมื่อดำเนินการสอบสวนแล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๔ หรือข้อ ๒๕ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย จึงยุติเรื่องได้

ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามวรรคสี่ ในเรื่องที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๘๕ (๔) หรือข้อ ๘๖ และคณะกรรมการสอบสวนตามข้อดังกล่าวได้สอบสวนไว้แล้ว คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสี่ จะนำสำนวนสอบสวนตามข้อดังกล่าวมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวน และทำความเข้าใจเสนอนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคสี่แล้วก็ได้ และต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุข้อพยานก็ได้ และต้องให้อีกโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

การสอบสวนพิจารณากรณีที่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนที่ ๓ ของหมวดนี้

ในกรณีที่เป็นการผิดวินัยที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในส่วนที่ ๒ ของหมวดนี้ จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนก็ได้

ข้อ ๒๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามข้อ ๒๓ วรรคสอง ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตามข้อ ๒๓ วรรคสาม สั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้ในสถานโทษและอัตราโทษตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๔ ของหมวดนี้

ข้อ ๒๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๔ ของหมวดนี้

ข้อ ๒๖ ให้กรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ขอให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วน บริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลใดๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ข้อ ๒๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๒๐ และดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์นี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่เกิดผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ก็ให้งดโทษเสีย

๑ การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามข้อ ๒๓ วรรคสี่ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

ข้อ ๒๘ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิด หรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาตามข้อ ๒๐ และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๓ วรรคสี่ ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้นั้นพักราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้นั้นพักราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช้เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

การออกคำสั่งตามข้อนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๒ ของหมวด ๓

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสอง ข้อ ๒๗ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดขอนแก่น เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗

สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดใน ส่วนที่ ๒ ของหมวด ๓

ข้อ ๒๙ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือ ข้าราชการตามกฎหมายอื่นผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้น ดำเนินการทางวินัยตามหลักเกณฑ์นี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิม ก่อนวันโอน ก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จแล้วส่งเรื่องไปให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์นี้โดยอนุโลม และในกรณีที่จะต้องสั่งลงโทษทางวินัย ให้ปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นโดยอนุโลม

หมวด ๒/๑^๒

การกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยาน

ข้อ ๒๙/๑ หลักเกณฑ์และวิธีการการกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยานให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๒๙/๒ ในหมวดนี้

“พยาน” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

“ตัวการสำคัญ” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด

“การกันไว้เป็นพยาน” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ไม่ใช่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดในเรื่องนั้น และนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีคำสั่งเป็นหนังสือให้กันไว้เป็นพยาน

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๙/๓ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดอยู่ในข่ายที่จะถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมในการกระทำผิดวินัยกับข้าราชการอื่น ถ้าผู้นั้นได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมาต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ และข้อมูลหรือถ้อยคำนั้นเป็นเหตุให้มีการดำเนินการทางวินัย

^๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ การกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยาน ของ ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดขอนแก่น เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗

แก่ตัวการสำคัญ อาจได้รับการกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ไม่ว่า จะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๒๙/๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดอยู่ในข่ายที่จะถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ถ้าผู้นั้นไม่ใช่ตัวการสำคัญ และเป็นกรณีที่ไม้อาจแสวงหาข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นใดเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้ นอกจากข้อมูลหรือพยานหลักฐานจากข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้น นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจกันผู้นั้นไว้เป็นพยานได้

การกันข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้เป็นพยานกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายคน ให้พิจารณาโดยเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้

- (๑) กันผู้ไม่ใช่ตัวการสำคัญไว้เป็นพยาน
- (๒) กันผู้มีกรณีอันมีมูลที่ควรถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยซึ่งเป็นความผิดวินัยที่มีความร้ายแรงน้อยกว่าไว้เป็นพยาน
- (๓) ในกรณีเป็นความผิดวินัยที่มีความร้ายแรงเท่าเทียมกัน ให้กันผู้ที่มีตำแหน่งระดับต่ำกว่าไว้เป็นพยาน

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหา รายใดมีตำแหน่งระดับสูงกว่าแต่กระทำผิดวินัยที่มีความร้ายแรงน้อยกว่า ให้เป็นดุลยพินิจของนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะกันผู้ใดไว้เป็นพยาน

ข้อ ๒๙/๕ การพิจารณากันข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้เป็นพยาน ต้องมิได้เกิดจากการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการอื่นใดโดยมิชอบแก่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยาน เพื่อชักจูงให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในเรื่องที่กล่าวหาผู้นั้น

ข้อ ๒๙/๖ ในระหว่างการสอบสวน หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีความเหมาะสมที่จะกันผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยาน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อสั่งกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยเร็ว ในการนี้คณะกรรมการสอบสวนต้องมีมติโดยระบุเหตุผลแห่งการพิจารณาไว้ด้วยว่า สมควรกันผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นไว้เป็นพยานเพราะเหตุใด กรณีเช่นนี้ให้ถือว่ากระทำการทางวินัยแก่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยานเป็นอันยุติ เว้นแต่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยานมีพฤติการณ์ตามข้อ ๒๙/๗ ก็ให้ดำเนินการทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นต่อไป

ข้อ ๒๙/๗ หากผู้ถูกกันไว้เป็นพยานตามข้อ ๒๙/๔ ไม่มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน หรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือให้ถ้อยคำแต่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการ หรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือกลับคำให้การ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้การกันผู้นั้นไว้เป็นพยานสิ้นสุดลง

ข้อ ๒๙/๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งการกันหรือการสิ้นสุดการกันไว้เป็นพยานให้ผู้นั้นทราบด้วย

ข้อ ๒๙/๙ การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๒๙/๓ ไม่ถือเป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการ และไม่เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

ข้อ ๒๙/๑๐ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่ให้ความคุ้มครองพยาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใดๆ ที่จะทำให้ทราบว่าพยานเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

(๒) ไม่ใช่อำนาจไม่ว่าในทางใดหรือกระทำการอื่นใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่เป็นธรรม ซึ่งอาจมีผลทำให้กระทบสิทธิหรือหน้าที่ของพยานในทางเสียหาย

(๓) ให้ความคุ้มครองมิให้พยานถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่เพราะเหตุในการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

ในกรณีพยานผู้ใดร้องขอเป็นหนังสือเกี่ยวกับการคุ้มครองพยาน ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจะพิจารณาดำเนินการอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อให้ผู้นั้นได้รับความคุ้มครองแล้วจึงปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในภายหลังก็ได้

ข้อ ๒๙/๑๑ พยานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นยังไม่ได้ให้ความคุ้มครองตามข้อ ๒๙/๑๐ หรือการให้ความคุ้มครองดังกล่าวยังไม่เพียงพอ พยานอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่นายกองการบริหารส่วนจังหวัดยังไม่ได้ให้ความคุ้มครอง หรือการให้ความคุ้มครองดังกล่าวยังไม่เพียงพอ พยานอาจยื่นหนังสือต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ได้

ข้อ ๒๙/๑๒ เมื่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัด หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี ได้รับคำร้องตามข้อ ๒๙/๑๑ หากมีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ต้องดำเนินการให้ความคุ้มครองพยานทันที

ข้อ ๒๙/๑๓ ภายใต้บังคับข้อ ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง ในกรณีนายกองการบริหารส่วนจังหวัดเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกสอบสวนตามข้อ ๓๓ วรรคห้า ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการโอนหรือย้าย หรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่ที่เห็นสมควรทันที

ข้อ ๒๙/๑๔ ในกรณีนายกองการบริหารส่วนจังหวัดไม่ดำเนินการตามข้อ ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๒๙/๑๓ ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๒๙/๑๕ การให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ให้พิจารณาดำเนินการในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ และให้เริ่มตั้งแต่การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำจนกว่าจะส่งยุติเรื่อง หรือการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดเสร็จสิ้น

ส่วนที่ ๒

ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ ๓๐ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งนายกองการบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตามข้อ ๒๓ วรรคสาม จะดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๖๙ หรือข้อ ๘๑ โดยไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(๑) กระทำความผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำผิด และนายกองการบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตาม ข้อ ๒๓ วรรคสาม เห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดแล้ว

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพในเรื่องที่ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามหลักเกณฑ์นี้ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

ข้อ ๓๑ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๗๐ วรรคหนึ่ง โดยไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(๑) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกและมีได้ให้การลงโทษไว้ หรือให้ลงโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๒) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายกสิบห้าวัน และนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์นี้ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

ส่วนที่ ๓

การสอบสวนพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๓๒ เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม การสอบสวนพิจารณาข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒๓ วรรคสี่ หรือข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๘๖ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ ๓๓ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณา หรือเพื่อความยุติธรรม การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอาจแต่งตั้งจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน โดยได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดก็ได้ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วยประธานกรรมการ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ในกรณีจำเป็นจะให้มิผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นด้วยก็ได้ และให้นำข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ ข้อ ๔๐ ข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยอย่างน้อยหนึ่งคน

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งระดับต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

“ในกรณีนายกองคํการบรหการสํวณจํหวดเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกสอบสวน หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตรวจสอบแล้วปรากฏว่าเป็นความจริง ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาและมีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้ นายกองคํการบรหการสํวณจํหวดออกคํสั่งแต่งตั้งตามมติ แล้วแจ้งต้นสังกัดของผู้ที่ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการสอบสวนทราบ

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคห้าสอบสวนแล้วเสร็จ ให้รายงานผลการสอบสวนให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณา เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาแล้วมีมติเป็นประการใด ให้ นายกองคํการบรหการสํวณจํหวดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว จะยกเลิกมิได้

ข้อ ๓๔ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนและผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว.๑ ท้ายหลักเกณฑ์นี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๓๕ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่ง หรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวัน นับแต่วันที่ส่งสำเนาคํสั่งดังกล่าว ให้ถือว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(๒) ส่งสำเนาคํสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวน และส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบตาม (๑) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับไว้เป็นหลักฐาน

“ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้า วรรคหก วรรคเจ็ด ข้อ ๓๓ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดขอนแก่น เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ตามมติคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดขอนแก่น ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๓๖ เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ ๓๕ (๒) แล้วให้ประธานกรรมการดำเนินการประชุม คณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาแนวทาง การสอบสวนต่อไป

ข้อ ๓๗ การประชุมคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ ๔๕ และ ๕๙ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีจำเป็น ที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓๘ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่ง อย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๒) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือ ร่วมบิดา หรือมารดาของผู้กล่าวหา

(๕) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

การคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายกองคการบริหาร ส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือ คัดค้านด้วยว่าจะ ทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร ในการนี้ให้นายกองคการบริหาร ส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งสำเนาหนังสือคัดค้าน และแจ้งวันที่ได้รับหนังสือ คัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการสอบสวนทราบ และรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากนายกองคการบริหาร ส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่ง ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ให้สั่ง ยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ให้แสดงผลในการ พิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบ แล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวม ไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่สั่งการอย่างหนึ่ง อย่างใด ภายในสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน และให้ เลขาธิการรายงานไปยังนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการ ตามข้อ ๔๐ ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่า ตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๓๘ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้นำข้อ ๓๘ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้ามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๐ ภายใต้บังคับข้อ ๓๓ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้านายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า มีเหตุอันสมควร หรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลง หรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๔๑ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดในส่วนนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหา และดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติ และความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการสอบสวน

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) ดำเนินการประชุมตามข้อ ๓๖ และแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ ๔๔ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่มี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๑) แล้วเสร็จ

(๓) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๔๕ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๒) แล้วเสร็จ

(๔) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๓)

(๕) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๔) แล้วเสร็จ

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวน ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อขอขยายระยะเวลา

การสอบสวนในกรณีเช่นนี้ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน สั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ไม่เกินสองครั้งๆ ละไม่เกินสามสิบวัน

การสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานเหตุให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบ เพื่อติดตามเร่งรัดการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๔๓ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวน หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหาย หรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนา หรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ ๔๔ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและวางแผนทางการสอบสวนตามข้อ ๓๖ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหา ให้ทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจง แก่ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๕

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ ท้ายหลักเกณฑ์นี้ โดยทำเป็นสองฉบับเพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่า ได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๘๖ อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริง และพฤติการณ์อื่นเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้แล้วดำเนินการตามข้อ ๕๙ และข้อ ๖๐ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๔๕ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา หรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ เป็นสามฉบับเพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับแบบ สว. ๒ คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามวรรคห้า ต่อไป

ข้อ ๔๕ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๔๔ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่า มีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไรและ เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่อง ในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๔๖ หรือไม่ อย่างไร แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา โดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏ ตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๔๖ อย่างไร และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการ กระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมี สารสำคัญตามแบบ สว.๓ ทำยหลักเกณฑ์นี้ โดยทำเป็นสองฉบับเพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบไว้เป็น หลักฐานด้วย

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อ กล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือให้คณะกรรมการสอบสวน ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาเขียนคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบข้อ กล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำ เพิ่มเติม รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้ คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐาน แล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้วให้ดำเนินการตามข้อ ๕๔ และข้อ ๖๐ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบ หรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกสารสำคัญตามแบบ สว. ๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐาน ของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง นัดมาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา การแจ้งในกรณีนี้ให้ทำบันทึกมีสารสำคัญตามแบบ สว. ๓ เป็น สามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บ ไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการ สอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ดำเนินการดังกล่าวแม้จะไม่ได้รับแบบ สว. ๓ คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบ ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๕๔ และข้อ ๖๐ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำ หรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่

คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๖๐ โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ ๔๖ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๔๕ เสร็จแล้ว ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๖๐ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้น เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำ หรือนำสืบแก้เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่านั้น ทั้งนี้ให้นำข้อ ๔๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๗ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้ว มีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติมหรือขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาคนใหม่ตามข้อ ๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๔๘ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะสอบสวนได้

ข้อ ๔๙ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการ ล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ

ข้อ ๕๐ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่กรณีสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนายความ หรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๔ หรือแบบ สว.๕ ท้ายหลักเกณฑ์นี้แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคน ซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้าให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติมและให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคน กับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนี้ไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้นำมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีที่พยานมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่มา หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๔๑ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๖๐

ข้อ ๕๒ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ จะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๔๑ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๖๐

ข้อ ๕๓ ในกรณีที่จะต้องสอบสวน หรือรวบรวมพยานหลักฐาน ซึ่งอยู่ต่างท้องที่หรือส่วนราชการ นอกการบังคับบัญชาของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการสอบสวนจะรายงานต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นสอบสวน หรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้น เลือกพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่อยู่ในบังคับบัญชาตามที่เห็นสมควรอย่างน้อยสามคนเป็นคณะทำการสอบสวน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะทำการสอบสวนมีฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนดในส่วนนี้ และให้นำข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง ข้อ ๔๑ วรรคสอง ข้อ ๔๘ ข้อ ๔๙ ข้อ ๕๐ ข้อ ๕๑ และข้อ ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๔ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว ถ้านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามที่กำหนดในส่วนนี้

ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ข้อ ๕๓ (เดิม) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนวรรคหนึ่งข้อ ๕๓ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดขอนแก่น เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ข้อ ๕๕ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้อื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงาน ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้สอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์นี้ กรณีเช่นนี้ ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

กรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวน โดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ ๕๖ ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดในเรื่องที่ผู้นั้นหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๕๖ และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าการสอบสวนเรื่องนั้นมีมูลว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการทำการสอบสวนผู้นั้นตามข้อ ๒๓ ให้ดำเนินการตามที่กำหนดในส่วนนี้ กรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๓ จะนำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๕๖ มาประกอบการพิจารณาก็ได้

ข้อ ๕๗ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หรือต้องรับผิดชอบในคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๔๕ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๕๘ ในระหว่างสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๖๓ ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ และข้อ ๖๖ และให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ส่งเรื่องให้นายกองค์การ

^๕ แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕๘ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดขอนแก่น เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๓) ตามมติคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดขอนแก่น ประกาศ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

บริหารส่วนจังหวัดคนใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการตามข้อ ๖๑ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีต่อไป ทั้งนี้ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดคนใหม่มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๖๓ ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ และข้อ ๖๖ ด้วย

ข้อ ๕๙ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้วให้ประชุมพิจารณา ลงมติดังนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใดและควรได้รับโทษสถานใด

(๒) ผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๘๖ หรือไม่ อย่างไร

(๓) กรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘๗ หรือไม่ อย่างไร

ข้อ ๖๐ เมื่อได้ประชุมพิจารณา ลงมติตามข้อ ๕๙ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๖ ท้ายหลักเกณฑ์นี้ เสนอต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง ในกรณีที่ไม่ได้สอบสวนพยานตามข้อ ๕๑ และข้อ ๕๒ ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดกรณีใดตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งที่ราชการตามข้อ ๘๖ หรือไม่ อย่างไร หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘๗ หรือไม่ อย่างไร

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนมาแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งสารบาญต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

ข้อ ๖๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนตามข้อ ๖๓ ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ และข้อ ๖๖ แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด หรือไม่มีเหตุที่จะให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๖ สมควรยุติเรื่อง หรือกระทำความผิดที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่าง

ร้ายแรง ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการตามความเห็นสมควรโดยเร็ว

(๒) ในกรณีที่จำเป็นต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาตามข้อ ๗๐ วรรคสอง หรือข้อ ๘๖ หรือข้อ ๘๗ ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการโดยไม่ชักช้า และให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาโดยเร็ว

๖ เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จ จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีกมิได้ เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นตามข้อ ๖๒ ของประกาศหลักเกณฑ์นี้

ข้อ ๖๒ ในกรณีที่นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๓ หรือข้อ ๘๖ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือผู้ส่งสอบสวนเพิ่มเติมเห็นเป็นการสมควรจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้นำข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมให้ผู้ส่งสอบสวนเพิ่มเติม โดยไม่ต้องทำความเห็น

ข้อ ๖๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๓๓ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๖๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไป เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวน มีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง

(๒) การสอบปากคำบุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๑ วรรคสอง ข้อ ๔๘ ข้อ ๔๙ ข้อ ๕๐ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๕๓

ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัด สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๖๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำ หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๔๕ ให้นายกองคการบริหารส่วน

๖ แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๑ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดขอนแก่น เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๔) ตามมติคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดขอนแก่น ประกาศ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

จังหวัดหรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๕ ด้วย

ข้อ ๖๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไมถูกต้องตามที่กำหนดในส่วนนี้ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๖๓ ข้อ ๖๔ และข้อ ๖๕ ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญ อันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดหรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้การสอบสวนตอนนั้นมีใช้สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๖๗ การนับระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ ๖๘ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาสั่งการของนายกองการบริหารส่วนจังหวัด หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณีให้ดำเนินการตามที่กำหนดในส่วนนี้

ส่วนที่ ๔ การลงโทษทางวินัย

ข้อ ๖๙ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามข้อ ๒๓ วรรคสอง ให้นายกองการบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตามข้อ ๒๓ วรรคสาม สั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้ในสถานโทษและอัตราโทษ ดังนี้

(๑) นายกองการบริหารส่วนจังหวัด สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕% และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น

(๒) ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕% และเป็นเวลาไม่เกินสองเดือน

(๓) หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้อำนวยการกอง สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕% และเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งเดือน

การสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งให้สั่งลงโทษตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

ข้อ ๗๐ ภายใต้บังคับวรรคสอง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ ๒๓ วรรคสี่ หรือนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี เห็นว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงสมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดเสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ เพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการเพื่อพิจารณาทำความเห็น และเมื่อคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการมีความเห็นเป็นประการใด ให้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นไปยังคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณา และเมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกตามข้อนี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามวรรคสอง ต้องไม่เป็นกรรมการในคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ โดยให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งจากบุคคล ดังต่อไปนี้

- (๑) รองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดที่เห็นสมควร
จำนวนหนึ่งคน
- (๒) นายอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่
ในจังหวัด จำนวนสองคน
- (๓) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งประกอบด้วย
 - ก. รองนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวนหนึ่งคน
 - ข. ผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวนสองคน
- (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ด้านการบริหารงานบุคคล หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จำนวนสามคน

ให้บุคคลตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ประชุมเพื่อคัดเลือกกันเองเป็นประธานคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ จำนวนหนึ่งคน

ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ

อนุกรรมการผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัด และอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกอีกได้ และให้นำความในมาตรา ๗ วรรคสอง วรรคสาม และ

มาตรา ๙ (๑) (๒) (๓) (๔) (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ ให้นำความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗๑ การลงโทษข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้กระทำความผิดวินัย ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสะจริตหรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด

การลงโทษตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นคำสั่ง และในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยในกรณีใด ตามข้อใด กรณีมีการลดหย่อนโทษให้ระบุไว้ในคำสั่งลงโทษด้วยว่า กรณีความผิดนั้นผู้กระทำความผิดควรได้รับโทษระดับใด มีเหตุอันควรลดโทษอย่างไร และเมื่อลดหย่อนแล้วได้รับโทษสถานใด ตลอดจนให้ระบุสิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งด้วย วิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ ๗๒ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามข้อ ๖๙ ข้อ ๘๑ วรรคสอง หรือวรรคหก ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ในกรณีตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๒ ของหมวด ๓ ได้กำหนดให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้ ก็ให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้และให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.๑ แบบ ลท.๒ หรือแบบ ลท.๓ ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ข้อ ๗๓ การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามข้อ ๗๐ หรือการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนที่ ๔ ของหมวด ๓ และให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.๔ ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ข้อ ๗๔ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นไล่ออกหรือปลดออกจากราชการตามข้อ ๗๐ หรือเป็นโทษไล่ออก หรือปลดออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๗๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗๕ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือนหรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบถึงสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ ๗๖ การสั่งลดโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามข้อ ๗๐ หรือปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๗๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗๗ คำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ จดโทษ หรือยกโทษ ตามข้อ ๘๑ วรรคสอง หรือวรรคหก ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.๕ ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ข้อ ๗๘ การสั่งยกโทษ จดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ตามข้อ ๑๑๔ ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.๖ ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ข้อ ๗๙ การส่งยกโทษ จดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษ ผู้อุทธรณ์ตามข้อ ๑๑๕ และการสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.๗ ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ข้อ ๘๐ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้ทำเป็นคำสั่งมีสาระสำคัญแสดงเลขที่และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งเดิม ข้อความเดิมตอนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง และข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

ส่วนที่ ๕

การรายงานการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๘๑ เมื่อผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมาย ตามข้อ ๒๓ วรรคสาม ได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดในกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและสั่งยุติเรื่องจดโทษ หรือลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนแล้วให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้น ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามข้อ ๖๙ และมีตำแหน่งเหนือตามลำดับจนถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) การรายงานของผู้บังคับบัญชาตาม (๑) ให้รายงานพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งและสำนวนการสอบสวนหรือเอกสารการพิจารณาไปด้วยภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ส่ง

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง และมีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยเห็นว่า การยุติเรื่อง การงดโทษหรือการลงโทษ เป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้มีอำนาจสั่งลงโทษเพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น ลดโทษลงเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง จดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน หรือยกโทษให้ถูกต้องหรือเหมาะสมตามควรแก่กรณี ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเดิมให้เป็นการถูกต้องและเหมาะสมได้ด้วย และในกรณีที่เห็นว่าควรดำเนินการอย่างใดเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาให้ได้รับความจริงและยุติธรรม ก็ให้มีอำนาจดำเนินการหรือสั่งดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ การสั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้นต้องไม่เกินอำนาจของตนตามข้อ ๖๙ และการเพิ่มอัตราโทษเมื่อรวมกับอัตราโทษเดิมต้องไม่เกินอำนาจนั้นด้วย ถ้าเกินอำนาจของตนก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นตามลำดับจนถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้พิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตามข้อ ๖๙ แก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดไปแล้ว แต่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งเห็นว่ากรณีนั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจดำเนินการตามข้อ ๒๓ วรรคสี่ และข้อ ๗๐ วรรคสอง

เมื่อได้มีคำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ จดโทษ หรือยกโทษ ถ้าเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้นหรือลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง หรืองดโทษหรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก ถ้าลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลงอัตราโทษส่วนที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิก ในกรณีที่คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนเป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วตามคำสั่งที่เป็น

อันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนเกินที่เป็นอันยกเลิกนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ แต่ถ้าคำสั่งที่เป็นอันยกเลิกเป็นคำสั่งลงโทษหรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใดโดยเฉพาะ และผู้ถูกสั่งลงโทษหรือลงทัณฑ์ได้รับโทษหรือทัณฑ์นั้นไปแล้วก็ให้เป็นอันพับไป

เมื่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัด ได้ดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๒๓ วรรคสอง และสั่งลงโทษตามข้อ ๖๙ หรือได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งและได้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไปยังคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่ แล้วให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามข้อ ๗๐ วรรคสี่พิจารณาทำความเข้าใจแล้วเสนอให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณา เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติเป็นประการใดให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้ เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับรายงานตามวรรคห้า เห็นว่าการดำเนินการทางวินัย เป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม และมีมติเป็นประการใดให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้ เป็นไปตามนั้น

เมื่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษตามวรรคหก หรือข้อ ๗๐ หรือมีคำสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๕ หรือข้อ ๘๖ แก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดแล้ว ให้ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี จำนวน ๓ ฉบับ และสำนวนการสอบสวนหรือเอกสารการพิจารณา พร้อมทั้งบันทึกสรุปประวัติและข้อเท็จจริงซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ (สป.๑) ท้ายหลักเกณฑ์นี้ ๑ ชุด รายงานไปยังคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่เพื่อทราบ ภายในสิบวันทำการนับแต่วันที่ยื่นคำสั่ง

ข้อ ๘๒ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับรายงานตามข้อ ๘๑ วรรคเจ็ด และได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งสำเนาคำสั่ง ๓ ฉบับ และแบบบันทึกสรุปประวัติและข้อเท็จจริง ซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ (สป.๑) ท้ายหลักเกณฑ์นี้ ๑ ชุด รายงานไปให้สำนักงานคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในสิบห้าวันทำการ นับแต่วันที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว

หมวด ๓

การให้ออกจากราชการ

ส่วนที่ ๑

การออกจากราชการ

ข้อ ๘๓ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกจากราชการเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ

(๓) ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามข้อ ๘๔

(๔) ถูกสั่งให้ออกตามข้อ ๒๘ ข้อ ๘๕ ข้อ ๘๖ ข้อ ๘๗ ข้อ ๘๘ ข้อ ๘๙ หรือข้อ ๙๒ หรือไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ที่ว่าด้วยเรื่องนั้น

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

การออกจากราชการตามวรรคหนึ่งต้องทำเป็นคำสั่ง เว้นแต่การตายและการพ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุกรณีผู้มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

การออกคำสั่งเกี่ยวกับการออกจากราชการตามวรรคสอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เว้นแต่คำสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๙ วรรคหนึ่ง วันออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนที่ ๔ ของหมวดนี้

การต่อเวลาราชการให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ต้องออกจากราชการตาม (๒) รับราชการต่อไปจะกระทำมิได้

ข้อ ๘๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้ นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ออกคำสั่งให้ลาออกจากราชการ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน

ในกรณีที่นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกได้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันขอลาออกก็ได้ แต่ต้องแจ้งการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบ และให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

ถ้านายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออก

นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดจะยับยั้งการอนุญาตตามวรรคสอง โดยเหตุเนื่องจากอยู่ระหว่างการดำเนินการทางวินัยมิได้ กรณีที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งขอลาออกจากราชการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดตั้งเรื่องกล่าวหาผู้นั้นเป็นหนังสือไว้ในวันก่อนที่จะมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้นั้นลาออกจากราชการเพื่อจะได้ดำเนินการทางวินัยต่อไปตามข้อ ๒๗

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออกและการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคห้า ให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนที่ ๓ ของหมวดนี้

ข้อ ๘๕ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่ในการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานจะต้องมีกรณีตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดด้วย และการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนนอกจากให้ทำได้ในกรณีที่กำหนดไว้ในข้ออื่นตามหลักเกณฑ์นี้ และกรณีที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนแล้ว ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(๒) เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใดๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดไม่มีสัญชาติไทย ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง เป็นบุคคลล้มละลาย ทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๔) เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ไม่เลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่ากรณีมีมูล ก็ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า และให้นำข้อ ๘๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีมติเห็นชอบว่าผู้นั้นเป็นผู้ไม่เลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ ก็ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๕) เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ โดยให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาจากผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นเป็นหลัก และให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

ก. การพิจารณาผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดในสังกัด ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหารือร่วมกับรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดในสังกัด เพื่อกำหนดเป้าหมายหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของการปฏิบัติงานที่ทางราชการพึงประสงค์ และประกาศให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดในสังกัดได้

ทราบโดยทั่วกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อนการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดในสังกัด โดยการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานดังกล่าวต้องมีมาตรฐานอย่างน้อย ๓ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านคุณภาพ ต้องกำหนดผลงานที่ต้องการหรือต้องปฏิบัติว่ามีกี่งาน อะไรบ้าง ต้องการให้เกิดผลสำเร็จอะไรจากการทำงานนั้น หรือต้องการให้เกิดผลงานอะไร และอย่างไร

๒. ด้านปริมาณ ต้องกำหนดปริมาณของผลผลิต หรือกิจกรรม และระบุผลลัพธ์ของงานไว้ด้วย

๓. ด้านเวลา ต้องกำหนดระยะเวลาการทำงานว่าจะใช้เวลาเท่าใด

ข. ในการประเมินให้นายกองการการบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วยรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย จำนวนเท่า ๆ กัน เพื่อดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงานและเสนอแนะความคิดเห็นต่อนายกองการการบริหารส่วนจังหวัด โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวประเมินผลการปฏิบัติงานตามวิธีการ ดังนี้

๑. จัดให้มีเครื่องมือพื้นฐานช่วยในการประเมิน ได้แก่

๑.๑ หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่ง โดยระบุให้ชัดเจนถึงงานหลักที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ รับผิดชอบปฏิบัติอยู่

๑.๒ มาตรฐานการปฏิบัติงาน เป้าหมายของงานหรือตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน

๑.๓ แบบบันทึกการปฏิบัติงาน โดยให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นผู้รับการประเมินเป็นผู้บันทึกผลการปฏิบัติงานของตนไว้ทุกห้าวันทำการ โดยทุกสิ้นเดือนให้คณะกรรมการรวบรวมและเก็บผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละคนไว้เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประเมินและชี้แจงผู้อื่น

๒. จัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานทุกสิ้นเดือนมีนาคม มิถุนายน กันยายน และเดือนธันวาคม

๓. เมื่อคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานในแต่ละช่วงเวลาตาม ๒. แล้วให้รายงานนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดท้ายหลักเกณฑ์นี้

ค. ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้พิจารณาแล้วเห็นว่า มีผลการปฏิบัติงานต่ำกว่าเป้าหมายหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานตาม ก. และไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนติดต่อกันตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป ให้นายกองการการบริหารส่วนจังหวัดแจ้งผลการประเมิน หรือผลการพิจารณาพร้อมเหตุผลและกำหนดให้ผู้นั้นพัฒนาหรือปรับปรุงตนเองภายในระยะเวลาสามเดือนแต่ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ได้แจ้งผลการประเมินหรือผลการพิจารณาให้ทราบ โดยให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ง. ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควรให้แต่งตั้งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตาม ค. ให้ดำรงตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันกับที่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งซึ่งอาจคาดหมายได้ว่า จะทำให้ผู้นั้นปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อพิจารณาเห็นชอบแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้

จ. ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ประเมินผลการปฏิบัติงานตาม ข. แล้วเห็นว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีผลการปฏิบัติงานต่ำกว่าเป้าหมายหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานตาม ก. แต่ไม่เข้ากรณีตาม ค. ถ้านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควรให้พัฒนาหรือปรับปรุงตนเองเพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลแล้ว นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจพิจารณาดำเนินการตาม ค. และ ง. ได้

ฉ. เมื่อได้ดำเนินการตาม ค. หรือ ง. หรือ จ. แล้ว ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประเมินผลการปฏิบัติงานโดยใช้วิธีการตามที่กำหนดใน ข. จำนวนสองครั้ง ครั้งแรกให้ประเมินเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดให้พัฒนาหรือปรับปรุงตนเอง และครั้งที่สองให้ประเมินเมื่อครบกำหนดสามเดือนนับจากการประเมินครั้งแรก

ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีผลการประเมินครั้งที่สอง ต่ำกว่าเป้าหมายหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานตาม ก. ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดความเห็นเสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อพิจารณาเห็นชอบให้ผู้ผู้นั้นออกจากราชการต่อไป

ข้อ ๘๖ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่ากรณีมีมูล ถ้าให้ผู้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย ทั้งนี้ ให้นับข้อ ๒๓ วรรคเจ็ด ข้อ ๒๖ และข้อ ๗๐ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติประการใด ก็ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามข้อ ๒๓ ในเรื่องที่จะต้องทำการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง และคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๓ ได้สอบสวนไว้แล้ว นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามวรรคหนึ่ง จะใช้สำนวนการสอบสวนนั้นพิจารณาดำเนินการโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติเห็นชอบให้ผู้ผู้นั้นออกจากราชการ ก็ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสุดท้านตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

การสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนที่ ๓ ของหมวด ๒

ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าถ้าให้ผู้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการในกรณีดังต่อไปนี้ถือเป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งจะดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่สอบสวนก็ได้

(๑) กระทำหรือละเว้นกระทำการใดจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิดแต่ให้การกำหนดโทษหรือกำหนดโทษแต่ให้การลงโทษไว้ และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้น ได้รับความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(๒) มีกรณีหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือต่อคณะกรรมการสอบสวนตามหลักเกณฑ์นี้และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

ข้อ ๘๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตาม ข้อ ๒๓ และคณะกรรมการสอบสวนหรือนายกองการบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัย อย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษตามข้อ ๗๐ วรรคหนึ่ง ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการและควรให้ออกจากราชการ ก็ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดรายงานความเห็นต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ ตามข้อ ๗๐ พิจารณาทำความเห็นเสนอ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติประการใดให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ในกรณีที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีมติเห็นว่าให้ผู้นั้นออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกลสอบสวน ก็ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุตดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๘๘ เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและมีได้มีการรอลงอาญาในความผิดที่ได้กระทำโดย ประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก นายกองการบริหาร ส่วนจังหวัดจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุตดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นก็ได้ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การ บริหารส่วนจังหวัดก่อน

ข้อ ๘๙ เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายเกี่ยวกับการรับราชการทหารให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ ออกจากราชการตามข้ออื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดเสนอ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณามติ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้เปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามวรรคหนึ่งเป็นให้ออกจากราชการตามข้อ อื่นแล้วให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดมีคำสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามข้ออื่นนั้นได้

ข้อ ๙๐ ในกรณีนายกองการบริหารส่วนจังหวัด ได้รับรายงานตามข้อ ๘๑ วรรคหนึ่ง เห็นว่า สมควรให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดออกจากราชการตามข้อ ๘๕ (๔) หรือข้อ ๘๖ ก็ให้ นายกองการบริหารส่วนจังหวัด ดำเนินการตามข้อ ๘๕ (๔) หรือ ข้อ ๘๖

ในกรณีที่จะต้องสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการกลับเข้ารับราชการ ให้นำข้อ ๒๘ มาใช้บังคับโดย อนุโลม

เมื่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัดได้สั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกลับเข้ารับ ราชการแล้วให้รายงานไปยังคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งผู้ถูกดำเนินการหรือถูก สั่งให้ออกจากราชการสังกัดอยู่เพื่อทราบ

ข้อ ๙๑ เมื่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควรให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกจากราชการในเรื่องใด หรือไม่ผ่านการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแล ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติการตามหลักเกณฑ์นี้โดยถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ก็ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแจ้งให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งประเด็น หรือข้อสำคัญไปเพื่อให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ข้อ ๙๒ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ผู้ใดมีกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากงานหรือออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นนั้นอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้น มีอำนาจพิจารณาดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จแล้วส่งเรื่องให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดแล้วแต่กรณีโดยอนุโลม และในกรณีที่จำเป็นต้องสั่งให้ออกจากราชการ ให้ปรับบทกรณีให้ออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๙๓ การสั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาตามข้อ ๒๘ ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ ๙๔ เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ นายกองการบริหารส่วนจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจและผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และนายกองการบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่า ถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๒) ผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่แสดงว่า ถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๓) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา และได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(๔) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้รับความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๙๕ การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา เว้นแต่กรณีที่ถูกสั่งพักได้ร้องทุกข์และคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่าคำร้องทุกข์ฟังขึ้นและไม่สมควรที่จะสั่งพักราชการ ก็ให้มีมติให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นได้

ข้อ ๙๖ ในกรณีที่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหลายคดี เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ถ้าจะสั่งพักราชการให้สั่งพักทุกสำนวนและทุกคดี

ในกรณีที่ได้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ก็ให้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ ๙๗ การสั่งพักราชการ ห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้นให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุมขังหรือต้องจำคุก

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันให้พักราชการตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักราชการในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๙๘ คำสั่งพักราชการต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพัก ตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งให้พักราชการ

เมื่อได้มีคำสั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดพักราชการแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ด้วยโดยพลัน ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ผู้นั้นทราบได้ หรือผู้นั้นไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการที่ผู้นั้นรับราชการอยู่และมีหนังสือแจ้งพร้อมกับส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้นั้น ณ ที่อยู่ของผู้นั้นซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งพักราชการแล้ว

ข้อ ๙๙ เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการตามข้อ ๙๔ และนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่าการสอบสวนพิจารณา หรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการนั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

ให้นำข้อ ๙๕ ข้อ ๙๖ และข้อ ๙๘ มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐๐ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดพักราชการไว้แล้ว นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะพิจารณาตามข้อ ๙๙ และสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน

ข้อ ๑๐๑ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใดให้นำข้อ ๙๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่สำหรับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีตามข้อ ๑๐๐ ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันพักราชการเป็นต้นไป

ข้อ ๑๐๒ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้สั่งลงโทษให้เป็นไปตามข้อ ๗๐ หรือข้อ ๑๗๓ แล้วแต่กรณี

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น โดยการสั่งดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน แล้วดำเนินการตามข้อ ๖๙ หรือข้อ ๑๗๓ แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น โดยการสั่งดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อนแล้วดำเนินการตามข้อ ๖๙ หรือข้อ ๑๗๓ แล้วแต่กรณี

(๔) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๖๙ หรือข้อ ๑๗๓ แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

การดำเนินการตามข้อ ๖๙ หรือข้อ ๑๗๓ ในกรณีที่สั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน การสั่งลงโทษดังกล่าวให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันสุดท้ายก่อนวันพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๕) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นแต่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้นแล้ว ก็ให้

ดำเนินการตามข้อ ๖๙ หรือข้อ ๑๗๓ แล้วแต่กรณี และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญแล้วให้นำ (๔) วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๖) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๖๙ หรือข้อ ๑๗๓ แล้วแต่กรณี แล้วให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุอื่นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ แล้วให้นำวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๗) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการก็ให้สั่งยุติเรื่อง และให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการตาม (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

(๘) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมีได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง

(๙) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมีได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้นแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๑๐) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุอื่น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

ข้อ ๑๐๓ การออกคำสั่งพักราชการ คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือคำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการให้มีสาระสำคัญตามแบบ พอก.๑ แบบพอก.๒ แบบพอก.๓ หรือแบบพอก.๔ แล้วแต่กรณี ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ส่วนที่ ๓

การลาออกจากราชการ

ข้อ ๑๐๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการตามข้อ ๘๔ ให้ยื่นหนังสือลาออกต่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัด ตามแบบ ลก.๑ ท้ายหลักเกณฑ์นี้

การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ นอกจากกรณีลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งตามข้อ ๘๔ วรรคห้า ให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออก ให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ก็ได้

หนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือที่มีได้ระบุวันขอลาออก ให้ถือว่าวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นเป็นวันขอลาออก

ข้อ ๑๐๕ เมื่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว ให้บันทึกวันยื่นหนังสือขอลาออกนั้นไว้เป็นหลักฐาน และให้ตรวจสอบว่าหนังสือขอลาออกดังกล่าวได้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หรือไม่ พร้อมทั้งพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายใน ๗ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือขอลาออก

ข้อ ๑๐๖ เมื่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดแล้ว ถ้าเป็นหนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หรือที่มีได้ระบุวันขอลาออก ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาว่าควรอนุญาตให้ผู้ยื่นลาออกจากราชการหรือจะสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกโดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่าควรอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ ให้เสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบให้ผู้ยื่นออกจากราชการ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นชอบแล้วให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบ ลก.๓ ท้ายหลักเกณฑ์นี้ ให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย

(๒) ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่าควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก เนื่องจากจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย ทั้งนี้ การยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกให้สั่งยับยั้งได้เพียงครั้งเดียวและจะขยายอีกไม่ได้

ในกรณีเป็นหนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน เมื่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับหนังสือขอลาออกดังกล่าวแล้ว ให้มีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน ๓ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือขอลาออกว่าจะอนุญาตให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน ตามที่ผู้ขอลาออกได้ยื่นไว้หรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบว่าวันขอลาออกในกรณีดังกล่าวคือ วันที่ระบุไว้ในหนังสือขอลาออก หรือวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออกแล้วให้พิจารณาดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๐๗ ในกรณีที่ผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการไปโดยผลตามข้อ ๘๔ วรรคสอง และวรรคสี่ เนื่องจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมิได้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออก และได้มีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกก่อนวันขอลาออก หรือเนื่องจากครบกำหนดเวลายับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหนังสือแจ้งวันออกจากราชการให้ผู้ขอลาออกทราบภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ผู้นั้น

ออกจากราชการ และแจ้งให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบด้วย

ข้อ ๑๐๘ การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งตามข้อ ๘๔ วรรคห้า ให้ยื่นต่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัดอย่างช้าภายในวันที่ขอลาออก และให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดเสนอหนังสือขอลาออกนั้นต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายใน ๓ วันทำการ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ความเห็นชอบการลาออกตามวรรคหนึ่งแล้วให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ขอลาออก

ส่วนที่ ๔ วันออกจากราชการ

ข้อ ๑๐๙ การออกจากราชการของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามข้อ ๘๓ (๔) และ (๕) จะออกจากราชการตั้งแต่วันใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ ๑๑๐ การสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๕ ข้อ ๘๖ ข้อ ๘๗ ข้อ ๘๘ ข้อ ๘๙ ข้อ ๙๑ หรือข้อ ๙๐ หรือการสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติราชการ หรือขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง ห้ามมิให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) การสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๘ โดยปกติให้สั่งออกตั้งแต่วันที่ต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล หรือโดยคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(๒) การสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๙ ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๓) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๕ ข้อ ๘๖ ข้อ ๘๗ ข้อ ๘๘ ข้อ ๘๙ ข้อ ๙๑ หรือข้อ ๙๐ หรือการสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติราชการหรือขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง ก็ให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(๔) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งให้ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งให้ออกนั้น

ข้อ ๑๑๑ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อ ๒๘ จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อ ๑๐๑

ข้อ ๑๑๒ การส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ห้ามมิให้ส่งปลดออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ได้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเมื่อจะส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักราชการหรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

(๒) การส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดวินัยโดยละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น

(๓) การส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยปกติให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(๔) ในกรณีที่ได้มีการส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งการลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ในกรณีเช่นนี้ให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้องก็ให้ส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(๕) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(๖) การส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้ออกจากราชการโดยถูกส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่นหรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้ว ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

(๗) การส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปก่อนแล้ว ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๘) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

หมวด ๔

สิทธิการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ส่วนที่ ๑

สิทธิการอุทธรณ์

ข้อ ๑๑๓ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์นี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวดนี้

การพิจารณาอุทธรณ์ให้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์ แต่หากมีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ขยายระยะเวลาได้อีกสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

ข้อ ๑๑๔ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พิจารณาทำความเข้าใจเสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณาและเมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติเป็นประการใดให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น แล้วแจ้งผู้อุทธรณ์ และรายงานคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัย การให้คำปรึกษา แนะนำ ชี้แจง และเพื่อให้มีการดำเนินการให้ถูกต้องเหมาะสม โดยการรายงานดังกล่าวให้สรุปประวัติและข้อเท็จจริงซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ (สป.๑) ท้ายหลักเกณฑ์นี้

การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ให้นำข้อ ๗๐ วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก วรรคเจ็ด และวรรคแปด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ ของหมวดนี้

ข้อ ๑๑๕ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ตามข้อ ๑๑๔ ทำความเห็นเสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณาและเมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติประการใดแล้ว ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติตามวรรคหนึ่ง หากผู้อุทธรณ์เห็นว่ามติดังกล่าวขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัยมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ หรือมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ให้มีสิทธิร้องต่อคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วน

จังหวัด เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ให้นำข้อ ๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑๖ ในการพิจารณาอุทธรณ์ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘๑ และตามข้อ ๙๑

ข้อ ๑๑๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นผู้ใดถูกส่งลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อ ๑๑๓ ได้ แต่ถ้าผู้นั้นได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นที่โอนมาไว้แล้ว และในวันที่ผู้นั้นได้โอนมาบรรจุเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์วิธีการอุทธรณ์และการคัดค้าน

ข้อ ๑๑๘ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ ๑๑๙ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริง และเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๑๒๐ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษตามข้อ ๒๓ วรรคสาม หรือนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ ๑๒๑ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้พิจารณาอุทธรณ์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุผลอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ
- (๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ

การคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้พิจารณาอุทธรณ์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง อนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้น จะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้าอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณีมิได้ขอถอนตัว ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นทราบ และมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น เว้นแต่ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่า การให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความจริง และเป็นธรรม จะอนุญาตให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้

ข้อ ๑๒๒ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ และมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบ กับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษ แล้วทำบันทึกลง วัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งลงโทษส่งกลับคืนมา เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่า ผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าว หรือมีผู้รับแทนแล้ว แต่ยังมิได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่ให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อ และ วัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้ทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๒๓ การอุทธรณ์ให้ทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยออกนามจังหวัด และยื่นที่ศาลากลางจังหวัด

การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งผ่านนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ได้ และให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นดำเนินการตามข้อ ๑๒๗

ในกรณีที่ผู้นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐาน ในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าว เป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์ หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

การร้องต่อคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อ ๑๑๕ วรรคสอง ให้ทำหนังสือถึงประธานกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเลขาธิการคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ และยื่นที่สำนักงานคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ ๑๒๔ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญตามข้อ ๑๑๙ และข้อ ๑๒๓ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๑๓

ในกรณีที่ปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ทำความเห็นเสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติไม่รับอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แจ้งมตินั้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และเมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติเป็นประการใดแล้ว ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ในกรณีที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีมติให้รับอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ทำความเห็นเสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ เพื่อมีมติต่อไป

ข้อ ๑๒๕ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ทำความเห็น หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ

ข้อ ๑๒๖ ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษได้โอนไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในจังหวัดอื่น ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดนั้น

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในจังหวัดอื่น หลังจากที่ได้ยื่นอุทธรณ์ไว้แล้ว และคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเจ้าสังกัดเดิมยังมิได้มีมติตามข้อ

๑๓๐ ให้ส่งเรื่องอุทธรณ์ และเอกสารหลักฐานตามข้อ ๑๒๙ ไปให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดนั้น เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในจังหวัดอื่น หลังจากที่ได้มีมติตามข้อ ๑๓๐ แล้ว แต่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมยังมิได้สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น ให้ส่งเรื่องอุทธรณ์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งมติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมนั้น ไปให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดในจังหวัดที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ ๑๒๗ ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับหนังสืออุทธรณ์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๑๒๓ วรรคสอง ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด จัดส่งหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าวพร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์ สำนวนการสืบสวน หรือการพิจารณาในเบื้องต้นตามข้อ ๒๐ และสำนวนการดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๒๓ พร้อมทั้งคำชี้แจงของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งลงโทษแล้วแต่กรณี (ถ้ามี) ไปยังประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งหนังสืออุทธรณ์ไปยังประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในสามวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๑๒๘ การนับระยะเวลาตามหมวดนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสุดสิ้นถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ส่วนที่ ๓

การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน

ข้อ ๑๒๙ การพิจารณาอุทธรณ์ตาม ข้อ ๑๑๔ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี พิจารณาจากสำนวนการสืบสวน หรือการพิจารณาในเบื้องต้นตามข้อ ๒๐ และสำนวนการดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๒๓ และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือ บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดที่ส่งลงโทษ หรือเพิ่มโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลง หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือรองนายกองการบริหารส่วนจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดที่ส่งลงโทษ หรือเพิ่มโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีมติแจ้งนายกองการบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๑๓๐ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามข้อ ๑๑๔ แล้ว

- (๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้อง และเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์
- (๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น
- (๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นสถานโทษ หรืออัตราโทษที่เบาลง
- (๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ ให้มีมติให้สั่งงดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้
- (๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีมติให้ยกโทษ
- (๖) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม
- (๗) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๓ วรรคสี่

ในกรณีที่เห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามที่กำหนดใน ส่วนที่ ๒ ของหมวด ๒ หรือเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้มีการดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๒๓ และส่วนที่ ๓ ของหมวด ๒ แล้ว ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามข้อ ๗๐ หรือปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับแล้วแต่กรณี

(๘) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม โดยเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีกรณีสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๕ (๔) ข้อ ๘๖ หรือข้อ ๘๗ ให้นำ (๗) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๙) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย และมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม (๒) หรือ (๘) ก็ได้ และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะตายจะมีมติตาม (๗) ก็ได้ด้วย

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ทูลขอทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้อุทธรณ์ทูลขอคนใดคนหนึ่ง ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้อุทธรณ์คนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ ด้วย

ข้อ ๑๓๑ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๓๐ (๗) หรือ (๘) เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณามีมติตามข้อ ๑๓๐ ต่อไป

ข้อ ๑๓๒ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้มีมติตามข้อ ๑๓๐ แล้ว ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดที่ผู้อุทธรณ์สังกัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นในโอกาสแรกที่ทำได้ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น จะให้มีการรับรองรายงานการประชุมก่อนก็ได้ และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๑๓๓ ในกรณีที่นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งตามข้อ ๑๓๒ แล้ว ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำสั่งของนายกองการบริหารส่วนจังหวัดที่สั่งตามมติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไป ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิตามข้อ ๑๑๕ วรรคสองได้

ส่วนที่ ๔

การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไล่ออก ปลดออกจากราชการ

ข้อ ๑๓๔ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อ ๑๑๕ ให้นำข้อ ๑๒๙ ข้อ ๑๓๐ และข้อ ๑๓๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓๕ กรณีที่นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งตามข้อ ๑๓๔ แล้ว ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่า คำสั่งของนายกองการบริหารส่วนจังหวัดที่สั่งตามมติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไป ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิตามข้อ ๑๑๕ วรรคสอง ได้

หมวด ๕ การร้องทุกข์

ส่วนที่ ๑ สิทธิการร้องทุกข์

ข้อ ๑๓๖ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามหมวด ๓ ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน ส่วนที่ ๒ ของหมวดนี้

ข้อ ๑๓๗ ภายใต้บังคับข้อ ๑๓๖ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตน โดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดในหมวดนี้ ผู้นั้นอาจปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือผู้บังคับบัญชาอื่น หรืออาจร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดในส่วนที่ ๓ หรือส่วนที่ ๔ ของหมวดนี้ เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด ๔ ซึ่งต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กำหนดในหมวดนั้น

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวดนี้

ส่วนที่ ๒ การร้องทุกข์คำสั่งให้ออกจากราชการ

ข้อ ๑๓๘ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามหมวด ๓ ด้วยเหตุใดๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง และให้นำข้อ ๑๑๓ วรรคสอง ข้อ ๑๑๕ และข้อ ๑๑๖ ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๔ ของหมวด ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอให้แก้ไขการปฏิบัติไม่ถูกต้อง หรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

ข้อ ๑๓๙ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ในกรณีที่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ตามข้อ ๑๓๗ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ ๑๔๐ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีกรณีเป็นปัญหาขึ้นระหว่างกันควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจ ฉะนั้น เมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีปัญหาเกี่ยวกับการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติตนไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย และแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟัง หรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นต้น

ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้ว ไม่ได้รับคำชี้แจงหรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ต่อนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี ในการร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้นำข้อ ๑๑๕ และข้อ ๑๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีมีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด ๔ ซึ่งต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กำหนดในหมวดนั้น

ข้อ ๑๔๑ การร้องทุกข์ ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้ และให้ร้องทุกข์เป็นหนังสือภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีใ้ช่นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด หากผู้ร้องทุกข์ไม่ได้รับคำชี้แจงหรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ให้ดำเนินการตามวรรคสาม

ในกรณีเหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ความเห็นเสนอ และเมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น มติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๔๒ หนังสือร้องทุกข์ต้องลงลายมือชื่อ และตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และต้องประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริง และปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมายอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจา ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ ๑๔๓ ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ร้องทุกข์

(๔) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

การคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้ ถ้าผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นทราบ และมีให้ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น เว้นแต่ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าทำให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้

ข้อ ๑๔๔ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาเรื่องร้องทุกข์

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกส่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกส่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกส่งทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกส่ง แล้วทำบันทึกลง วัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกส่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกส่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกส่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกส่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกส่งลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งส่งคืนกลับมา เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกส่งได้รับเอกสารดังกล่าว หรือมี

ผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่ง กลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้ทราบคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบ หรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อผู้ร้องทุกข์ โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๑๔๕ การร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ทำหนังสือร้องทุกข์ถึงประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยออกนามจังหวัด และยื่นที่ศาลากลางจังหวัดนั้น

ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับผ่านนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ได้ และให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการตามข้อ ๑๔๗ วรรคสอง

ในกรณีที่ผู้นำหนังสือร้องทุกข์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือว่าวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือเป็นวันส่งหนังสือร้องทุกข์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไปแล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณีจะเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ ๑๔๖ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่ประสงค์จะให้มีการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ต่อไป จะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้วการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นให้เป็นอันระงับ

ข้อ ๑๔๗ เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๑๔๕ วรรคหนึ่ง ให้ประธานคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบโดยเร็วและให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปเพื่อประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่น หรือส่งตามข้อ ๑๔๕ วรรคสอง ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อไปยังคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภายในสามวันทำการนับแต่วันที่รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๑๔๘ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ และคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และในกรณีจำเป็นและสมควร อาจขอ

เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณีพิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาเสียก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้ร้องทุกข์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลง หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ ๑๔๙ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานตามข้อ ๑๔๗ แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

ในกรณีที่ขยายเวลาตามวรรคหนึ่งแล้วการพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน แต่ทั้งนี้ให้พิจารณากำหนดมาตรการที่จะทำให้การพิจารณาแล้วเสร็จโดยเร็ว และบันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการประชุมด้วย และให้ส่งสำเนารายงานการประชุมดังกล่าวไปยังคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในห้าวันนับแต่วันที่ครบกำหนดขยายเวลาตามวรรคหนึ่ง เพื่อที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะได้ให้ข้อคิดเห็นหรือให้คำปรึกษาให้การพิจารณาแล้วเสร็จโดยเร็ว

ข้อ ๑๕๐ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๑๔๐ วรรคสองแล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้แก้ไข โดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไข หรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย และมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การพิจารณามีมติตามวรรคหนึ่งให้บันทึกเหตุผลของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๑๕๑ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้มีมติตามข้อ ๑๕๐ แล้วให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นในโอกาสแรกทำได้ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรองรายงานการประชุมเสียก่อนก็ได้ และเมื่อได้ส่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้วให้แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๑๕๒ การนับระยะเวลาตามส่วนนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสุดสิ้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ ๑๕๓ ในกรณีที่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาไว้แล้วก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับและการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นยังไม่แล้วเสร็จให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณามีมติต่อไป

ส่วนที่ ๔

การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอให้แก้ไขความคับข้องใจ

ข้อ ๑๕๔ การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ในกรณีที่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความคับข้องใจ อันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนตามข้อ ๑๓๗ ให้เป็นไปตามกรณีและหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ ๑๕๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาอาจร้องทุกข์ได้ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตน ดังนี้

(๑) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(๒) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ หรือ

(๓) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๑๕๖ เมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๕๕ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชานั้นจะร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจก็ได้ ทั้งนี้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๑๕๗ ในกรณีที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีความคับข้องใจ ได้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ ให้ผู้บังคับบัญชาจัดให้มีการปรึกษาหารือหรือแก้ไขความคับข้องใจนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งการร้องทุกข์

ถ้าผู้บังคับบัญชามีได้ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการแล้วแต่ไม่เป็นที่พอใจ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาอาจร้องทุกข์ต่อนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

แล้วแต่กรณี ต่อไปได้อีกภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาสิบห้าวันตามวรรคหนึ่ง การร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามวรรคนี้ ให้นับข้อ ๑๑๕ และข้อ ๑๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕๘ การร้องทุกข์ขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจจะต้องร้องทุกข์ด้วยตนเอง

การร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจจะกระทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือ ก็ได้

คำร้องทุกข์ในกรณีที่ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์และต้องมีสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่า ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตนทำให้เกิดความคับข้องใจอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี ให้แจ้งไว้ในหนังสือร้องทุกข์หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณีเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยยื่นหนังสือส่งตรงต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ ๑๕๙ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งแล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับทราบคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่ได้มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรงให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีการมีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๑๖๐ การร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อ ๑๕๗ วรรคสอง ให้ทำหนังสือร้องทุกข์ถึงประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยออกนามจังหวัดและยื่นที่ศาลากลางจังหวัดนั้น

ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับผ่านนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาก็ได้ และให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นดำเนินการตามข้อ ๑๖๕ วรรคสอง

ข้อ ๑๖๑ ในกรณีที่ผู้ทำหนังสือร้องทุกข์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือร้องทุกข์ออกใบรับหนังสือประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่งหรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๑๖๒ เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มก่อนที่จะคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ ๑๖๓ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่ประสงค์จะให้มีการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ต่อไป จะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นให้เป็นอันระงับไป

ข้อ ๑๖๔ ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ร้องทุกข์

(๔) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ

การคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือร้องทุกข์หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณีเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้ ถ้าผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นทราบและมีให้ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น เว้นแต่ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าทำให้ผู้ถูกคัดค้าน ผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้

ข้อ ๑๖๕ เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๑๖๐ วรรคหนึ่ง ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้นั้นทำคำชี้แจง และส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ไปยังประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ยื่นหรือส่งตามข้อ ๑๖๐ วรรคสอง ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาต่อไปยังคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๑๖๖ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี พิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติต่อผู้ ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสาร หลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้าง หุ่นส่วน บริษัทหรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้าง หุ่นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้อง ทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณีพิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาเสียก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้ร้องทุกข์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุ ให้เกิดความคับข้องใจทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมา แถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการ แถลงแก้ดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจา ของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ ๑๖๗ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำชี้แจงตามข้อ ๑๖๕ แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณา ให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาพิจารณาได้ไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกแสดงผล ความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

ในกรณีที่ขยายเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่การพิจารณายังไม่แล้วเสร็จให้คณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน แต่ทั้งนี้ให้พิจารณากำหนด มาตรการที่จะทำให้การพิจารณาแล้วเสร็จโดยเร็วและบันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการประชุมด้วย และ ให้ส่งสำเนารายงานการประชุมดังกล่าวไปยังคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายใน ห้าวันนับแต่วันที่ครบกำหนดขยายเวลาตามวรรคหนึ่ง เพื่อที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วน จังหวัด จะได้ให้ข้อคิดเห็น หรือให้คำปรึกษาให้การพิจารณาแล้วเสร็จโดยเร็ว

ข้อ ๑๖๘ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่อง ร้องทุกข์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีได้มีลักษณะตามที่กำหนดใน ข้อ ๑๕๕ ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะที่กำหนดในข้อ ๑๕๕ ให้มีมติให้แก้ไขหรือถ้าแก้ไขไม่ได้ ให้สั่งดำเนินการประการอื่นหรือให้ขอแนะนำตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของ ทางราชการ

การพิจารณามีมติตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุผลของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๑๖๙ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มีมติตามข้อ ๑๖๘ แล้วให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติตามมตินั้น และแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๑๗๐ มติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อ ๑๖๘ ให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๗๑ การนับระยะเวลาตามส่วนนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๗๒ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่เหมาะสมควรให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการ ที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษ หรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์นี้ เว้นแต่

(๑) กรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการ ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ และยังไม่เสร็จ ก็ให้สอบสวนตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณาแล้วแต่กรณี นั้นเป็นอันใช้ได้

(๓) กรณีที่ได้มีการรายงานหรือส่งเรื่อง หรือนำสำนวนเสนอ หรือส่งให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่ใช้อยู่ในขณะนั้น และคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จ ก็ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

ข้อ ๑๗๓ ภายใต้บังคับข้อ ๑๗๒ การสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษปลดออก ไล่ออกจากราชการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่ใช้อยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ ให้นำข้อ ๑๑๐ หรือข้อ ๑๑๒ แล้วแต่กรณีมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗๔ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามข้อ ๑๑๔ หรือข้อ ๑๑๕ ของหลักเกณฑ์นี้แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๗๕ ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๑๓๖

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕

บุญยรงค์ นิลวงศ์

(นายบุญยรงค์ นิลวงศ์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

ประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดขอนแก่น

หมายเหตุ :- เหตุผลการรวบรวมประกาศฯ เนื่องจากการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้งตามมติคณะกรรมการกลางข้าราชการกลางองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นในฐานะหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่เสริมสร้างและสนับสนุนการบริหารงานขององค์กร จึงได้มีการรวบรวมประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดขอนแก่น เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ จุดมุ่งหมายเพื่อให้ ข้าราชการ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัด ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล ได้ศึกษากฎหมายข้อระเบียบเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ เป็นปัจจุบันอย่างถูกต้อง และช่วยในการขับเคลื่อนภารกิจด้านการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น มีคุณภาพมาตรฐานและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย ต่อไป

(ตัวอย่าง)
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

แบบ สว.๑

ครุฑ
คำสั่ง..(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...
ที่...../.....(เลขปีพุทธศักราช)
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....พนักงานส่วน
ท้องถิ่นตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดด้วยวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่
ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่อง.....
.....(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ ประกอบกับมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และความในข้อ ๒๒ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ
วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย/ข้อ ๔ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้
ออกจากราชการ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว
ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นประธานกรรมการ
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นกรรมการ
ฯลฯ	ฯลฯ
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นกรรมการและเลขานุการ
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหมวด ๔ ว่าด้วยการ
สอบสวนพิจารณาของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย
ให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤ
ติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือในกรณีที่
การสอบสวนพาดพิงไปถึงพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้อื่นและคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาใน
เบื้องต้นแล้วเห็นว่า พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย
ให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
.....(ลายมือชื่อ).....ผู้สั่ง
(.....)
.....(ตำแหน่ง).....

(ตัวอย่าง)
บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา

แบบ สว.๒

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๔๒
ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อน
ความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสม
กับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการสอบสวนคำสั่ง.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
ได้แจ้งและข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบดังนี้
.....(อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้
กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร).....

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่า ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูก
กล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำ
หรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหา
ได้ด้วย

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)
.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับ
ไว้แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

(ตัวอย่าง)

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

แบบ สว.๓

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
ตามข้อ ๔๓ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และดำเนินการทางวินัย

เรื่อง การสอบสวน...(ชื่อผู้กล่าวหา)...ซึ่งถูกกล่าวหาว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อน
ความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตน
ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนคำสั่ง.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ที่
...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งและ
รับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๔๒ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการ
ดำเนินการทางวินัย ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาเสร็จ
แล้วจึงแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา

.....(ข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏตามพยานหลักฐานว่ากรณีใดเป็นความผิดวินัยตามข้อใด หรือ
หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติด
ตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๔ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจาก
ราชการอย่างไร).....

๒.สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

.....(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุนั้น เวลา สถานที่
และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา).....

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับ ไว้แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....
พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

(ตัวอย่าง)
บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

แบบ สว. ๔

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/
หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติ
ตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
ศาสนา.....อาชีพ.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....อยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....
จังหวัด.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง.....
(เรื่องที่กล่าวหา).....ตามคำสั่ง.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....
พ.ศ..... และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือ
กระทำใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/
ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้วขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้า
คณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ให้อัยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

(ตัวอย่าง)

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

แบบ สว.๕

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/
หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติ
ตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

สอบสวนวันที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....(ชื่อพยาน).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
ศาสนา.....อาชีพ.....(ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ใด ถ้าเป็น
ข้าราชการให้ระบุตำแหน่งและสังกัดด้วย).....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง.....
(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถ
ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติ ตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง
หน้าที่ราชการ ตามคำสั่ง.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... ที่...../.....เรื่อง
แต่งตั้งคณะกรรมการการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา
หรือกระทำใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้
ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเอง แล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อ
หน้าคณะกรรมการการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....พยาน

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อพยานให้ถ้อยคำ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ

(.....)

(ตัวอย่าง)

รายงานการสอบสวน

แบบ สว.๖

รายงานการสอบสวน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง/ หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/ บกพร่องในหน้าที่ราชการ/
ประพฤติตนไม่ เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ
เรียน(ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน).....

ตามที่ได้มีคำสั่ง.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ที่...../.....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เพื่อสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง/ หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤ
ติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้
ระบุทุกเรื่อง).....นั้น

ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เมื่อ
วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามหมวด ๔
ว่าด้วยการสอบสวน ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทาง
วินัย เสร็จแล้วจึงขอเสนอรายงานการสอบสวน ดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....(มีผู้ร้องเรียนหรือมีผู้รายงานว่าอย่างไรในกรณีที่
ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใด ให้ระบุไว้ด้วย).....

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้
(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วโดย.....(แจ้งและอธิบายข้อ
กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และได้แจ้งโดยวิธีใด).....

๓.(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่า.....
.....(ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่าอย่างไร หรือไม่ได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นด้วย
เหตุผลอย่างไร).....

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้ว ได้ความว่า
(อธิบายว่าได้ความอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๔๙
หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๕๐ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษา

วินัย และการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดการสอบสวน
นั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย).....

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้
.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและ
สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
โดย.....(อธิบายวิธีการแจ้ง ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา).....

๖. คณะกรรมการสอบสวนได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือขอให้
ถ้อยคำหรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาแล้ว.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหาได้
ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา/ให้ถ้อยคำ นำสืบแก้ข้อกล่าวหา.....(รายละเอียดเกี่ยวกับคำ
ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือการให้ถ้อยคำหรือการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่าอย่างไร และในกรณีที่ไม่ได้
ดำเนินการดังกล่าวเนื่องจากเหตุผลอย่างไร และได้นำสืบ แก้ข้อกล่าวหาโดยอ้างพยานหลักฐาน
ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ความโดยสรุปว่า
อย่างไร หรือไม่ได้มีการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วยเหตุผลอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวน
ไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๔๙ หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๕๐ ของมาตรฐาน
ทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือ
พยานหลักฐานที่งดการสอบสวนพร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับ
สารภาพให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย.....

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาลงมติแล้ว เห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริง
ที่ได้จากการสอบสวน กำหนดประเด็นและวินัยจรรยาบรรณพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อ
กล่าวหา กับพยาน หลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา ว่าจะรับฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่ เพียงใด
โดยอาศัยเหตุผลอย่างไร และ ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิด
วินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่
ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ
ตามข้อ ๔ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ หรือไม่ อย่างไร หรือมีเหตุอัน
ควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัด
พอที่จะฟังลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตาม
ข้อ ๕ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ หรือไม่ อย่างไร).....

คณะกรรมการสอบสวนจึงขอเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณา
ดำเนินการต่อไป

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

(ตัวอย่าง)

บันทึกการสอบสวนประจำวัน

กรณี.....ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

วัน เดือน ปี	รายการปฏิบัติ (ทำอะไร ที่ไหน)	ผู้ปฏิบัติ	รายละเอียด
วันที่..... เดือน.....ปี.....	ประชุมคณะกรรมการที่..... จว.....	๑. นาย..... ประธานฯ ๒. นาย..... กรรมการ ๓. นาย..กรรมการและเลขฯ	ประชุม.....การสอบสวน.....เพื่อวาง แนวทางการสอบสวน ตามเอกสารหมาย เลข.....
วันที่..... เดือน.....ปี.....	แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ที่..... จว.....	๑. นาย..... ประธานฯ ๒. นาย..... กรรมการ ๓. นาย..กรรมการและเลขฯ	กำหนดหมายนัดแจ้งและอธิบายข้อ กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบในวันที่..... เดือน.....พ.ศ..... ทำการแจ้งและ อธิบายข้อกล่าวหาให้นาย/นาง/นางสาว.... ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตามแบบ สว.๒ (รับ สารภาพหรือปฏิเสธข้อกล่าวหา) ปรากฏ ว่าผู้ถูกกล่าวหาให้การ..... ตามเอกสารหมายเลข.....
วันที่..... เดือน.....ปี.....	สอบสวนพยานบุคคล และ ตรวจสอบเอกสาร ที่..... จว.....	๑. นาย..... ประธานฯ ๒. นาย..... กรรมการ ๓. นาย..กรรมการและเลขฯ	๑. สอบสวนนาย/นาง/นางสาว..... ตามเอกสารหมายเลข..... ๒. ได้รับ (ต้นฉบับ/สำเนา) เอกสารเรื่อง.... จาก..... เมื่อ..... ตามเอกสารหมายเลข.....
วันที่..... เดือน.....ปี.....	สอบสวนพยานผู้ถูกกล่าวหา	๑. นาย..... ประธานฯ ๒. นาย..... กรรมการ ๓. นาย..กรรมการและเลขฯ	๑. สอบสวนนาย/นาง/นางสาว..... พยานผู้ถูกกล่าวหาที่..... ตามเอกสารหมายเลข.....
วันที่..... เดือน.....ปี.....	ตรวจสอบสถานที่ตั้งโครงการ..... ที่.....	๑. นาย..... ประธานฯ ๒. นาย..... กรรมการ ๓. นาย..กรรมการและเลขฯ	สถานที่ตั้งโครงการ..... และคณะกรรมการได้บันทึกผลการ ตรวจสอบ..... ตามเอกสารหมายเลข.....

วัน เดือน ปี	รายการปฏิบัติ (ทำอะไร ที่ไหน)	ผู้ปฏิบัติ	รายละเอียด
วันที่..... เดือน.....ปี.....	ตรวจสอบ..... ผู้ถูกกล่าวหาอ้างที่.....	๑. นาย..... ประธานฯ ๒. นาย..... กรรมการ ๓. นาย..กรรมการและเลขาฯ	ตรวจสอบเอกสารเรื่อง..... ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอ้างและคณะกรรมการ ได้รับ (ต้นฉบับ/สำเนา) เอกสารดังกล่าว จาก.....เมื่อ..... ตามเอกสารหมายเลข.....
วันที่..... เดือน.....ปี.....	ประชุมคณะกรรมการที่.....	๑. นาย..... ประธานฯ ๒. นาย..... กรรมการ ๓. นาย..กรรมการและเลขาฯ	ประชุมคณะกรรมการเพื่อปรึกษา พิจารณาเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิด วินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อกล่าวหา..... ตามเอกสารหมายเลข.....
วันที่..... เดือน.....ปี.....	ทำรายงานการสอบสวนที่.....	๑. นาย..... ประธานฯ ๒. นาย..... กรรมการ ๓. นาย..กรรมการและเลขาฯ	จัดทำรายงานการสอบสวนตามเอกสาร หมายเลข.....

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ ; ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

(ตัวอย่าง)

แบบบันทึกสรุปประวัติและข้อเท็จจริง

(สป.๑)

แบบบันทึกสรุปประวัติและข้อเท็จจริง

ตอนที่ ๑ ประวัติส่วนตัว
ชื่อตัว.....ชื่อสกุล.....วัน/เดือน/ปีเกิด...../...../..... อายุตัว.....ปี เริ่มรับราชการเมื่อ...../...../..... อายุราชการ.....ปี ขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่ง.....ระดับ..... กอง/ส่วน/สำนัก..... ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....อำเภอ.....จังหวัด..... รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง..... ระดับ.....กอง/ส่วน/สำนัก.....ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น..... อำเภอ.....จังหวัด.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท วุฒิ.....
ตอนที่ ๒ คำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน
คำสั่ง.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ที่...../..... (เลข พ.ศ.) ลงวันที่..... ชื่อกรรมการสอบสวน.....ระดับ.....ตำแหน่ง.....ระดับ.....ตำแหน่ง.....ระดับ.....ตำแหน่ง.....ระดับ.....ตำแหน่ง..... ประธานกรรมการรับทราบคำสั่งเมื่อวันที่..... ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบ สว.๓ เมื่อ..... ขอขยายเวลาการสอบสวนจำนวน.....ครั้ง รวมทั้งสิ้น.....วัน เหตุผลในการขอขยายเวลาการสอบสวนเมื่อครบกำหนด ๑๒๐ วันแล้ว..... คณะกรรมการสอบสวนเสนอรายงานการสอบสวนเมื่อวันที่.....
ตอนที่ ๓ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อกล่าวหา
เหตุเกิดเมื่อ..... ข้อกล่าวหา.....
ตอนที่ ๔ ความเห็นของผู้เกี่ยวข้อง
ข้อเท็จจริงได้ความโดยสรุปว่า..... ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน..... ความเห็นของผู้บริหารท้องถิ่น..... ความเห็น/มติ ก.จังหวัด.....

ตอนที่ ๕ ความเสียหายแก่ทางราชการ
กรณีนี้เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ คือ.....
ตอนที่ ๖ การสั่งลงโทษ/ให้ออกจากราชการ
คำสั่ง.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ที่...../.....ลงวันที่.....ลงโทษ..... ตั้งแต่.....เป็นความผิดวินัยตามข้อ..... ให้ออกจากราชการเพราะ.....ตามข้อ..... มีการเพิ่มโทษ/ลดโทษ จาก.....เป็น.....
ตอนที่ ๗ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์
ผู้ถูกลงโทษอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ..... เมื่อ..... เหตุผลการอุทธรณ์..... ความเห็น/มติของ..... เห็นว่า..... ผู้บริหารท้องถิ่น.....มีคำสั่งที่...../.....ลงวันที่..... สั่งตามมติ.....แล้ว
ตอนที่ ๘ ประวัติการถูกลงโทษ
ครั้งที่ ๑ เคยถูกลงโทษ.....เมื่อ.....กรณี..... ครั้งที่ ๒ เคยถูกลงโทษ.....เมื่อ.....กรณี..... การดำเนินการทางวินัย/การสั่งให้ออกจากราชการรายนี้ ได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาและสั่งการไปโดยถูกต้องตาม กฎหมายแล้ว(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....อำเภอ.....จังหวัด.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....

(ตัวอย่าง)
คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์

แบบ ลท.๑

-ครุฑ-

คำสั่ง.....(ระบุชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)
เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... พนักงานส่วนท้องถิ่น.....
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท
ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
.....
.....

เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐาน.....
ตามข้อ.....ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วน
ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๖๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการ
ทางวินัย จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....

หาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อคณะ
กรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... พ.ศ..... เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่..... พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)
.....(ตำแหน่ง).....

(ตัวอย่าง)
คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน

แบบ ลท.๒

-ครุฑ-

คำสั่ง.....(ระบุชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)
เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... พนักงานส่วนท้องถิ่น.....
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท
ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

.....
.....
เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐาน.....
ตามข้อ.....ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือน.....% เป็นเวลา.....เดือน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๖๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย จึงให้ลงโทษตัดเงินเดือน.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....% เป็นเวลา.....เดือน

หาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... พ.ศ..... เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่..... พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)
.....(ตำแหน่ง).....

(ตัวอย่าง)
คำสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือน

แบบ ลท.๓

-ครุฑ-

คำสั่ง.....(ระบุชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)
เรื่อง ลงโทษลดชั้นเงินเดือน

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... พนักงานส่วนท้องถิ่น.....
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท
ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐาน.....
ตามข้อ..... ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย สมควรได้รับโทษลดชั้นเงินเดือน.....ขั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๖๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย จึงให้ลงโทษลดชั้นเงินเดือน.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ขั้น

หาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... พ.ศ..... เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่..... พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)
.....(ตำแหน่ง).....

(ตัวอย่าง)
คำสั่งลงโทษปลด/ไล่ออกจากราชการ

แบบ ลท.๔

-ครุฑ-

คำสั่ง.....(ระบุชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)

เรื่อง ลงโทษปลด/ไล่ออกจากราชการ

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... พนักงานส่วนท้องถิ่น.....
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท
ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

.....
.....
เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐาน.....
ตามข้อ..... ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย และ
คณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นจังหวัด (ก.จังหวัด).....(ระบุชื่อ)..... ในการประชุม
ครั้งที่...../.....(เลข พ.ศ.) เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ได้มีมติให้ลงโทษ.....
(ระบุสถานโทษและชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... ออกจากราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วน
ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๖๘ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการ
ทางวินัย จึงให้ลงโทษ.....(ระบุสถานโทษและชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... ออกจากราชการ

หาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อคณะ
กรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... พ.ศ..... เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่..... พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)
.....(ตำแหน่ง).....

(ตัวอย่าง)

คำสั่งเพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ/ยกโทษ

แบบ ลท.๕

-ครุฑ-

คำสั่ง.....(ระบุชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....

ที่...../.....(เลข พ.ศ.)

เรื่อง เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ/ยกโทษ

ตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... ที่...../.....

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ลงโทษ.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....

พนักงานส่วนท้องถิ่น.....ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....

ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท

ซึ่งกระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

.....

อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐาน.....

ตามข้อ.....ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย โดยให้

ลงโทษภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน.....% เป็นเวลา.....เดือน/ ลดขั้นเงินเดือน.....ขั้น

และได้รายงานการลงโทษต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จังหวัด) นั้น

.....(ระบุคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น)..... ในการประชุมครั้งที่...../.....

(เลข พ.ศ.) เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวเป็น

การไม่ถูกต้อง/ไม่เหมาะสม โดย.....(ระบุความเห็นโดยสรุป).....

.....

.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....สมควรได้รับการเพิ่มโทษ/ลดโทษเป็นลดขั้นเงินเดือน.....ขั้น/

ตัดเงินเดือน.....% เป็นเวลา.....เดือน/ภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วน

ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๖๗ และข้อ ๗๐ วรรคหนึ่ง ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย

และการดำเนินการทางวินัย จึงให้เพิ่มโทษ/ลดโทษ.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....จาก.....

(ระบุสถานโทษและอัตราโทษเดิม).....เป็น.....(ระบุสถานโทษและอัตราโทษที่เพิ่มหรือลด และสำหรับ

กรณีลดขั้นเงินเดือนให้ระบุด้วยว่า โดยให้ลดจากรับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใดเป็นให้รับเงินเดือนในอันดับใด

ขั้นใด)

หาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อคณะ

กรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)

.....(ตำแหน่ง).....

(ตัวอย่าง)
คำสั่งยกโทษ/งดโทษ/ลดโทษหรือเพิ่มโทษ

แบบ ลท.๖

-ครุฑ-

คำสั่ง.....(ระบุชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)
เรื่อง เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ/ยกโทษ

ตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... ที่...../.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ลงโทษ.....(ระบุโทษและอัตราโทษ).....
แก่.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....พนักงานส่วนท้องถิ่น.....ตำแหน่ง.....
ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท
ซึ่งกระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

.....
อันเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐาน.....
ตามข้อ.....ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย นั้น
.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และคณะกรรมการ
พนักงานส่วนท้องถิ่น.....ในการประชุมครั้งที่...../.....(เลข พ.ศ.) เมื่อวันที่.....
เดือน.....พ.ศ.....ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า.....(ระบุความเห็นของ
คณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น).....

.....
จึงมีมติให้.....(ระบุมติของคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น).....
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วน
ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๒ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการ
ร้องทุกข์ จึงให้.....
คำสั่งนี้ให้ถือเป็นที่สุด ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

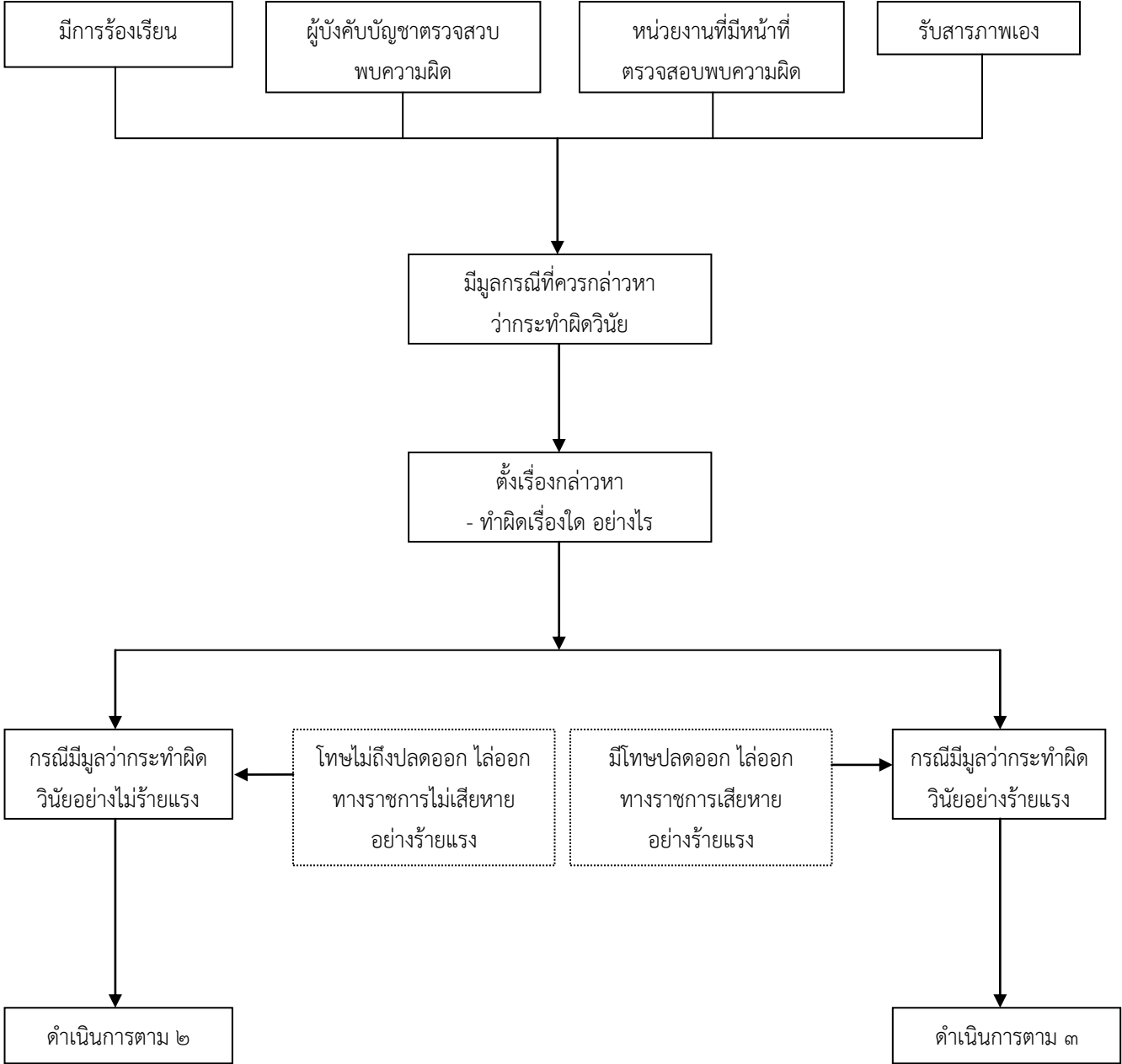
หาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อคณะ
กรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

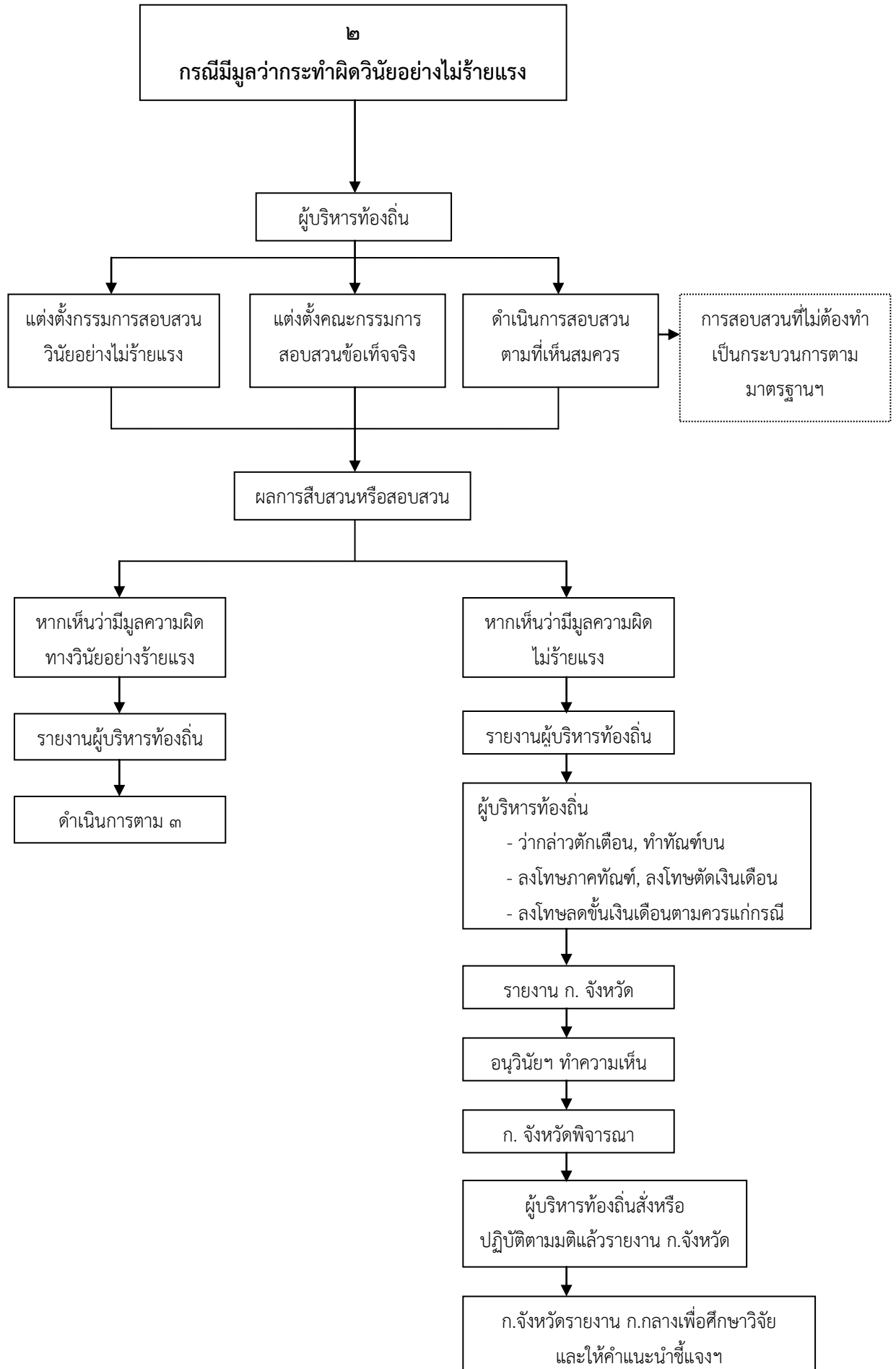
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ..... เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

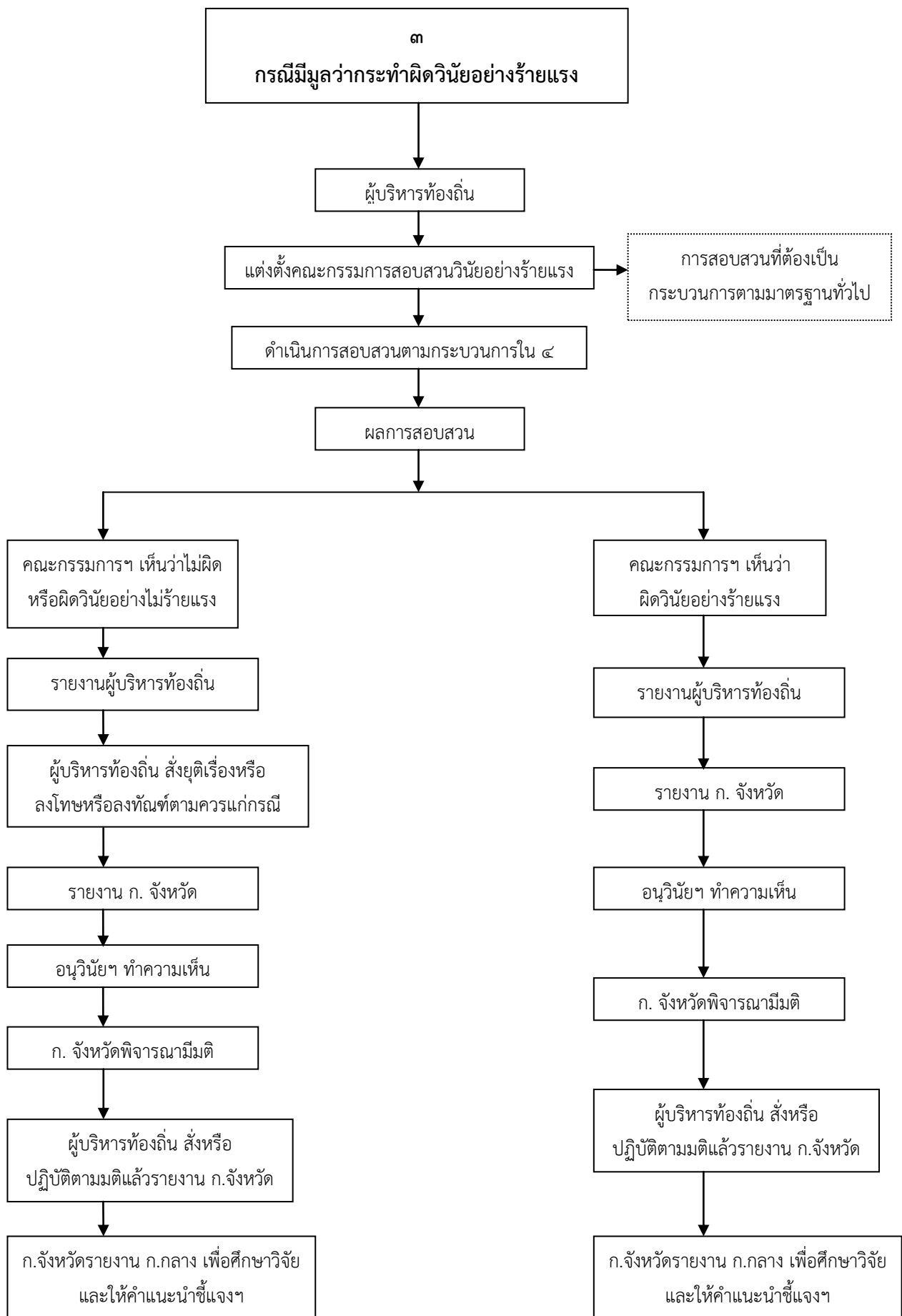
(ลงชื่อ)

(.....(ชื่อผู้สั่ง).....)
.....(ตำแหน่ง).....

๑
ขั้นตอนการดำเนินการทางวินัย

๔

กระบวนการสอบสวน

